

23 OCTOMBRIE 2019 - TEATRU

Regele moare este spectacolul cu Mariana Mihut si Victor Rebengiuc pe care trebuie sa-l vezi

SCRIS DE ADMIN

“Regele moare” de Eugen Ionesco, in regia tinerilor regizori Andrei si Andreea Grosu, a avut premiera in anul 2017, pe scena mare a Teatrului National Bucuresti si poate fi vazut si in aceasta stagiune.

Piesa face parte din creatia de maturitate a lui Eugen Ionescu, este scrisa in 1962 cand a avut loc si premiera mondiala, la “Theatre de l’Alliance française”, in regia lui Jacques Mauclair, interpretul rolului titular.

Regele lui Eugen Ionesco indeamna omul sa caute absurdul in propria viata si in arta cuvântului si il determina sa-si recunoasca si sa-si accepte limitele, intrucat el este in permanenta „sfasiat intre oroarea de a trai si oroarea de a muri”

“Regele moare” este o piesa neagra si marcheaza trecerea lui Ionesco spre un alt nivel de control al formei, aproape clasic. Beranger este rege, dar il lasa puterile, regatul i se micsoreaza si i se spune ca moare intr-o ora jumătate. Intreaga piesa devine astfel un nesfarsit, prestabilit ritual al declinului si al mortii acestuia. Pe masura ce isi pierde puterile pana si asupra ultimului soldat, a servitorului si a sotiei sale, lumea lui se dezintegreaza si il gasim intr-un spatiu gol. Dupa care totul se distruge.

Piesa este o tragedie cu personaje comice, ilustreaza conceptia lui Ionesco despre spiritul modern al dramaturgiei absurdului si constituie adevarata arta a scriitorului: „Cat despre logica, despre cauzalitate, sa nu mai vorbim. Trebuie sa le ignoram cu totul. S-a sfarsit cu drama, cu tragedia. Tragicul devine comic, comicul devine tragic”.

Forta spectacolului sta exclusiv in interpretarea celor 6 actori

Inainte de avanpremiera, cei doi regizori, Andrei si Andreea Grosu, au afirmat ca este o montare care nu vrea sa epateze prin decor sau costume, ci prin jocul actorilor.

Acest lucru s-a și întâmplat. Rezultatul este un spectacol fidel textului, aproape un spectacol-lectură și destul de cumpătat vizual. Decorul e reprezentat de o sală a tronului (autorul este Vladimir Turturica) direct sub forma de sufragerie, fără tron, trepte, uși sau ferestre, în care personajele rămân împreună de la începutul până la sfârșitul spectacolului.

În piesa lui Ionesco, lumea îmbătrânește brusc și este cuprinsă de semnele decaderii, amplificate la dimensiuni apocaliptice. Pe o scară a timpului inconstantă și iluzorie, nici nu se poate determina cu precizie momentul declinului, „acum câteva decenii sau acum trei zile” sau numai cu două ore și jumătate în urmă, când primăvara pleacă de aici și se face noiembrie.

Victor Rebengiuc este regele sau, mai degraba, omul care, atunci cand i se face cunoscuta sentinta in conformitate cu care mai are de trait doar o ora si treizeci de minute si ca pentru el totul se va incheia odata cu sfarsitul spectacolului.

Mariana Mihut si Ana Ciontea sunt cele doua sotii ale regelui, Maria si Margareta, care semnifica dualitatea fiintei umane, impartita intre placere si ratiune. Acesta a inclinat mai tot timpul catre prima, care i-a dominat actele, deciziile din statat si de viata. Cele doua compun, de fapt, o singura regina. Prima sotie a acestuia il ajuta sa faca primii pasi in lumea de dincolo, in timp cea de-a doua este gratia, feminitatea si viata, cu replici care vor sa spulbere moartea.

Serban Pavlu este doctorul chirurg, calau, bacteriolog si astrolog care prezice o moarte iute pentru ca planetele s-au ciocnit si regatul se micsoreaza, iar pamantul se surpa: „O criza cardiaca sanatoasa ne-ar fi scutit”.

Richard Bovnoczki este guardul si reprezinta oamenii comprimati intr-o singura fiinta in fata superioara a regelui: „El e Shakespeare, el a inventat fisiunea atomului, el a inventat primul aeroplan”.

Florentina Tilea este Juliette, servitoare si infirmiera, care se confeseaza regelui si ii spune cat de trista e viata ei, in podul unde locuieste si cu unsoarea mancarii pe care trebuie s-o gateasca in monotonia fiecarei zile, in timp ce acesta ii replica: „Nu conteaza, ce bucurie sa gatesti, sau sa mergi la piata, rosul cireselor, strugurii aurii,

toate culorile curcubeului le gasesti acolo. Drumul spre casa, acelasi in fiecare zi, ti se pare plictisitor? Dar cerul, cerul de deasupra e intotdeauna altul”.

Finalul spectacolului este un monolog al Margaretei, care imagineaza un ritual de trecere dinspre viata spre moarte, pana cand regele ramane singur pe scena

Aceasta il incurajeaza pe rege „poti sa treci, treci”, pana la ultima imagine care simbolizeaza disparitia acestuia si a tronului, care se cufunda treptat.

Cuplul Victor Rebengiuc – Mariana Mihut este un regal, ca de obicei. Intr-o cheie simpla, cei doi desfac textul pas cu pas, intr-o lectie de actorie si de viata. Ne invata cum se moare.

”Mi-am spus ca poti sa inveti sa mori, ca poti sa-i inveti pe altii sa moara. Acesta imi pare lucrul esential pe care-l putem face, fiindca suntem niste muribunzi care nu acceptam sa murim”. (Eugen Ionesco)

Spectacolul se poate vedea in data de 26 octombrie, ora 19.30, Sala Mare

“Regele moare” de Eugen Ionesco

Regia: Andrei si Andreea Grosu

Distributia: Victor Rebengiuc, Mariana Mihut, Ana Ciontea, Serban Pavlu, Richard Bohnoczki, Florentina Tilea

Durata: 1h 40 min (fara pauza)

Bilete: [aici](#).

